

СПІРНИЙ РЕКВІЗИТ ТИПОВИХ ФОРМ ДЕКЛАРАЦІЙ З МІСЦЕВИХ ЗБОРІВ

НЕДОСТУП Катерина Костянтинівна

докторка філософії (право), головна державна інспекторка
відділу правового супроводження діяльності управління правового забезпечення
Головного управління ДПС у Дніпропетровській області
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0122-7007>

ГРЕСЬ Наталія Леонідівна

кандидатка педагогічних наук, доцентка,
доцентка кафедри міжнародних відносин і аудиту
Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2897-714X>

Анотація. У статті з'ясовано доцільність і правові підстави відображення в типових формах декларацій з місцевих зборів відомостей про податкові пільги. Помічено, що експерти і консультанти з обліку і оподаткування, практикуючи бухгалтери під час заповнення додатків до згаданих документів здебільшого керуються рекомендаціями, розробленими Державною податковою службою України.

Підкреслено, що Податковим кодексом України не встановлено будь-яке звільнення платників місцевих зборів від обов'язку обчислити і перерахувати в бюджет податкове зобов'язання, або зменшення розміру обов'язкового податкового платежу. Органи місцевого самоуправління не мають законних повноважень самостійно встановлювати пільги зі збору за місця для паркування транспортних засобів і туристичного збору. Зроблено висновок про відсутність правових підстав для відображення у деклараціях з місцевих зборів інформації про податкові пільги.

Запропоновано видалити реквізит «Податкова пільга» з типової форми додатків до декларацій з місцевих зборів.

Ключові слова: місцеві збори, податкова звітність, податкова пільга, платник податку, реквізит документа, форма звітності.

Постановка проблеми. Кожен платник податку «у разі наявності показників, які підлягають декларуванню» або виникнення в звітному періоді об'єкта оподаткування, зобов'язаний звітувати контрольному органу [1, п. 49.2 ст. 49]. Податкова декларація складається за формою, встановленою «центральною владою виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику», тобто Міністерством фінансів України (МФУ) [1, п. 46.5 ст. 46, п. 48.1 ст. 48].

Сьогодні суб'єкти господарювання, котрі надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), «направляють неорганізованих осіб з метою їх тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), ... що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування», справляють туристичний збір

на умовах договору, укладеного з органом місцевого самоврядування [1, пп. 268.5.1 п. 268.5. ст. 268], користуються типовою формою «Податкова декларація з туристичного збору» [2], а юридичні особи і фізичні особи – підприємці, які «проводять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках» [1, пп. 268¹.1.1 п. 268¹.1. ст. 268¹] – типовою формою «Податкова декларація збору за місця для паркування транспортних засобів» [2]. Бланк додатку до згаданих декларацій містить спірний реквізит «Податкова пільга».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розпочата у 2014 році реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади сприяла активізації правових і економічних досліджень різних аспектів регулювання й реалізації локального оподаткування. Науковці працюють над удосконаленням процедури справляння обов’язкових податкових платежів, студіюючи при цьому кожен їхній законодавчо встановлений елемент. Поділяємо думку тих з них (наприклад, Бондаренко Н.М., Ільченко В.В. [3, с. 643], хто податкову звітність визначає як «один із видів бухгалтерської звітності». Натомість деякі дослідники (Маліков В., Новіченко Л., Стойка Н. [4], Мачак Т. О., Ткаченко О. С., Дубина О. Л. [5] та ін.), незважаючи на норми абз. 38 п. 3 розд. I, п. 1 розд. II НП(С)БО 1 [6], положення абз. 20 ч. 2 додатку 1 до наказу ДПС від 14.06.2012 р. № 516 [7], стверджують, що вона є різновидом фінансової звітності. Під час розгляду податкової звітності свою увагу науковці зосереджують на порядку її заповнення й строках, способах направлення контрольному органу, відповідальності за припущені під час цього процесу порушення. Наприклад, досліджуючи сутність і методику формування податкової звітності О. М. Дзюба [8, с. 50], А. Сафарова, М. Кулинич, О. Скорук, І. Матвійчук [9, с. 47–56] сконцентрувалися тільки на її «обов’язкових реквізитах», при цьому мають на увазі лише ті, що містить її вступна і заключна частини. Проблематику податкових пільг досліджували Коломієць П.В. [10, с. 65–70], Осадчук С. [11, с. 234–238] та ін. Проте, спірні аспекти їхнього відображення у податковій звітності з місцевих зборів все ще залишаються поза увагою науковців. Підготовлені й оприлюднені ДПС, окремими практикуючими фахівцями в галузі бухгалтерського обліку рекомендації щодо заповнення реквізиту «Податкова пільга» в деклараціях з туристичного збору, збору за місця для паркування транспортних засобів містять дискусійні поради.

Метою статті є з’ясування доцільності та правових підстав відображення в податкових деклараціях з місцевих зборів відомостей про податкові пільги.

Виклад основних результатів. Сучасні форми податкової звітності з місцевих зборів було затверджено наказом Міністерства фінансів України від 09.07.2015 р. № 636 [2], після чого їхні реквізити неодноразово зазнавали змін (див. табл.).

Таблиця 1

Хронологія внесення змін до форм податкової звітності з місцевих зборів

Назва типової форми документа	Форма податкової звітності				
	затверджено вперше	внесення змін, дата й номер наказу МФУ			
Податкова декларація з туристичного збору	09.07.2015, № 636	08.05.2019, № 186	30.11.2022, № 403	20.12.2022, № 446	20.09.2023, № 506
Податкова декларація збору за місця для паркування транспортних засобів		21.12.2019, № 550	30.11.2022, № 402	20.12.2022, № 445	06.10.2023, № 528

Джерело: узагальнення авторів [2].

Так, у результаті внесення МФУ змін до форм звітності з місцевих зборів [12, 13], в їхніх додатках з'явився новий реквізит – «податкова пільга», котрий дотепер вводить в оману не лише їх платників, а й податківців.

Наприклад, консультант з обліку і оподаткування, практикуючий головний бухгалтер О. Степанова у відеоролику «Декларація з туристичного збору в Електронному кабінеті» (<https://www.youtube.com/watch?v=EmM41ZLMPHE>) «пільговиками» називає дітей, осіб з інвалідністю, тих, хто перебуває у відрядженні, отримані цими особами пільги – постійними «тому, що існують давно», стверджує, що «пільги можуть існувати тільки для резидентів (внутрішнього туризму)» [14].

Незалежний експерт з податкового та бухгалтерського обліку І. Гордієць пояснює, що графи 7–12 податкової декларації з туристичного збору потрібно заповнювати «тоді, коли ... орган місцевої влади встановив додаткові пільги зі сплати турзбору» [15].

Щодо заповнення граф 7–13 додатку до декларації збору за місця для паркування транспортних засобів у статті й відеоролику, що опубліковано на сайті компанії 7eminar, йдеться про те, що «податкова пільга ... може надаватися органом місцевого самоврядування» шляхом «встановлення відсотків на які зменшується ставка збору, для певної групи платників, або за класифікацією місць паркування» [16]. На думку експертів цієї компанії «орган місцевого самоврядування може обмежити площу, на яку така пільга поширюється (наприклад, визначити певні умови для місць для паркування або певні транспортні засоби, для яких надається пільга, з зазначенням площі). Якщо «пільгова» площа не визначена, така площа розраховується самостійно на підставі площі одного паркомісця» [16]. Крім того, вони радять бухгалтерам відображати «не податкову пільгу», а саме: в графі 13 записувати площу, відведену для безоплатного паркування транспортних засобів, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять таких осіб, в графі 9 – «суму, на яку зменшується збір», а замість коду та найменування пільги в графі 8 зазначати пп. 268.2.1 ПКУ.

Експерт з обліку та оподаткування В. Онищенко зазначає [17], що в «кол. 7–12» додатка «Розрахунок податкових зобов'язань з туристичного збору» до декларації з однойменного місцевого обов'язкового платежу відомості про податкову пільгу наводять «за наявності»; в прикладі його заповнення згадані графи документа залишає пустими. Розглядаючи порядок заповнення додатку до декларації збору за місця для паркування транспортних засобів, В. Онищенко [18] посилається на «відео з роз'ясненнями від ДПС» та її територіальних органів [ГУ ДПС у Львівській (<https://lv.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/691531.html>), Івано-Франківській (<https://if.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/748160.html>) областях]. Припускаємо, що саме тому науковець рекомендує «у разі наявності у платника збору права на застосування податкової пільги» інформацію щодо неї зазначати «у кол. 7–13» цього документа; стверджує, що «податкова пільга може встановлюватися рішенням органу місцевого самоврядування», та наводить приклади обчислення податкового зобов'язання зі збору за місця для паркування транспортних засобів за таких обставин: 1) в чинній локальній процедурі справляння збору бракує положень про податкову пільгу; 2) органом місцевого самоврядування встановлено вид і розмір податкової пільги. В обидвох прикладах в реквізиті «Податкова пільга» В. Онищенко також наводить відомості, котрі стосуються площі, відведеної для безоплатного паркування транспортних засобів, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять таких осіб.

Державною податковою службою України (ДПС) «для зручності та допомоги платникам податків при складанні податкової звітності» було розроблено навчальні відеоролики «Заповнення податкової декларації з туристичного збору» (<https://tax.gov.ua/broshuri-ta-listivki/767452.html>, <https://www.youtube.com/watch?v=hgUmy1tDvE>) і «Заповнення податкової декларації збору за місця для паркування транспортних засобів» (<https://tax.gov.ua/media-tsentr/videogalereya/videouroki/10717.html>, <https://www.youtube.com/watch?v=eJW3rHwBKnc>), репост яких зроблено деякими її територіальними органами (наприклад, Головними управліннями ДПС у Волинській, Івано-Франківській обл.) і навіть Закарпатською обласною військовою адміністрацією (<https://carpathia.gov.ua/news/zapovnennia-podatkovoi-deklaratsii-zboru-za-mistsia-dlia-parkuvannia-transportnykh-zasobiv>), їх можна переглянути на деяких популярних бухгалтерських порталах [наприклад, Бухгалтер 911 (<https://buhgalter911.com/uk/news/news-1078084.html>)]. У даних відео йдеться про те, що «податкова пільга зі збору може надаватися рішенням органу місцевого самоврядування», а платник збору, котрий користується такою пільгою, зобов'язаний наводити відомості про неї у відповідних графах таблиці додатку до податкової декларації.

В опублікованих 28.04.2023 р. Департаментом оподаткування юридичних осіб ДПС, рекомендаціях щодо заповнення податкової декларації збору за місця для паркування транспортних засобів також зазначено, що «податкова пільга зі збору може надаватися рішенням органу місцевого самоврядування. У разі наявності у платника права на застосування податкової пільги, інформація щодо неї зазначається у колонках 7-13. ... Сума пільги зазначається відповідно до рішення органів місцевого самоврядування, згідно з яким надано пільгу (у рішенні встановлюються відсотки, на які зменшується ставка збору (або певної групи платників або класифікацією місць для паркування))» [19, с. 7]. У згаданому документі його автори наводять приклади заповнення цієї частини декларації за таких обставин:

- 1) податкову пільгу встановлено в абсолютній сумі (1000,00 грн) для одного парко-місця (10,2 кв. м) [19, с. 7–8];
- 2) податкову пільгу встановлено у розмірі 50 відс. від чинної ставки збору до площі одного парко-місця [19, с. 8–9];
- 3) податкову пільгу встановлено в розмірі 50 % від чинної ставки збору, але не на всю, а тільки на частину (10 %) площі об'єкта оподаткування [19, с. 9–10];
- 4) на майданчику для паркування «визначено 2 пільгових парко-місця площею по 11,0 кв. м кожне» [19, с. 10–11].

Натомість у прикладах заповнення декларацій з туристичного збору та збору за місця для паркування транспортних засобів, підготовлених і опублікованих Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області [20] відомості про податкові пільги відсутні. Саме ці приклади продубльовано на сайті газети «Приватний підприємець»

Відзначимо, що підстави для надання податкових пільг та порядок для їх застосування визначаються виключно Податковим кодексом України [1, п. 7.4 ст. 7]. Органи місцевого самоврядування, приймаючи рішення про встановлення місцевих зборів, зобов'язані дотримуватися критеріїв, встановлених розділом XII цього правового акта [1, пп. 12.3.2 п. 12.3 ст. 12]. Статті 268 «Туристичний збір» і ст. 268¹ «Збір за місця для паркування транспортних засобів» із згаданого розділу не містять положень щодо податкових пільг. Тож правових підстав для встановлення ОМС

податкових пільг з місцевих зборів немає.

Відмітимо, що органи місцевого самоврядування правильно трактують норми податкового законодавства. У затверджених ними (наприклад, Київською, Львівською, Одеською міськими радами) положеннях про справляння туристичного збору і збору за місця для паркування транспортних засобів податкові пільги не згадуються. Натомість є й виключення. Так, у п. 6 «Пільги» Положення про порядок справляння збору за місця для паркування транспортних засобів на території міста, затвердженому Дніпровською міською радою (рішення від 27.12.2010 р. № 5/6) визначено, що місцевий обов'язковий платіж не справляється за місця облаштовані для паркування осіб з інвалідністю та тих, хто їх перевозить, «автотранспорту податкової служби, МВС, СБУ, МНС, медичної допомоги, міських аварійних служб..., ... транспортних засобів, що мають паркувальний абонемент, виданий міською радою або уповноваженою нею особою».

Нагадаємо, що податкова пільга з місцевого збору – це передбачене Податковим кодексом України звільнення його платника від обов'язку обчислити і перевести в бюджет податкове зобов'язання, або зменшення розміру обов'язкового податкового платежу [1, п. 30.1 ст. 30].

Стосовно рекомендації податківців [19] наводити в додатку до декларації розрахунок податкової пільги зі збору за місця для паркування осіб з інвалідністю та тих, хто їх перевозить, зауважимо таке:

1. Відповідно до п. 268¹.2.1 ст. 268¹ ПКУ об'єктом оподаткування є земельна ділянка, що використовується для платного паркування.

2. «Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування» [1, п. 268¹.2.2 ст. 268¹], тобто й та її частка, що використовується для надання послуг паркування на безоплатній основі.

Як бачимо, об'єкт і база оподаткування збором за місця для паркування транспортних засобів не узгоджені між собою. Тому, наприклад Львівська міська рада (рішення № 120 від 27.01.2011 р.), встановила, що «база оподаткування збором зменшується на площу земельної ділянки, яка визначена для безоплатного паркування транспортних засобів»; Київська міська рада (рішення № 242/5629 від 23.06.2011 р.) також визначила, що під час обчислення податкового зобов'язання зі збору площу земельної ділянки, відведеної для забезпечення паркування транспортних засобів, потрібно зменшувати на ту її частину, котра відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених ст. 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» і тимчасово виведена з експлуатації за розпорядженням її виконавчого органу (КМДА).

3. При заповненні реквізиту додатка до декларації, що має назву «Площа об'єкта оподаткування (кв. м)», сьогодні потрібно зазначати площу земельної ділянки, відведеної для паркування, за вирахуванням тієї, що призначена для паркування осіб з інвалідністю та тих, хто їх перевозить.

4. Вартість послуги паркування визначають відповідно до тарифу на неї, встановленого органом місцевого самоврядування. Згаданий тариф розраховують, беручи до уваги повну планову собівартість послуги (включає прямі витрати на матеріали, оплату праці тощо, а також загальновиробничі витрати [21, п. 12]), запланований прибуток, суми податків і зборів (обов'язкових платежів) [21, п. 6].

З огляду на зміст законодавчо закріпленого алгоритму розрахунку згаданого вище тарифу [21], а також процедури визначення ставки збору [1, пп. 268¹.2.2 п. 268¹.2 ст. 268¹], до того ж взявши до уваги те, що встановлений органом місцевого

самоврядування коефіцієнт, котрий враховує категорію осіб, які розміщують транспортні засоби на майданчику для паркування, дорівнює 1, можна зробити такий висновок: плата за послугу з паркування повністю покриває витрати (у т. ч. й на сплату відповідного збору), які здійснює суб'єкт господарювання (оператор), у процесі експлуатації всієї площі об'єкта, що використовується для надання згаданих послуг.

Отже, витрати оператора, викликані безоплатним наданням послуг особам з інвалідністю і тим особами, котрі їх супроводжують, повністю компенсуються за рахунок внесків решти користувачів таких послуг. Саме тому обчислення податкового зобов'язання зі збору за місця для паркування транспортних засобів необхідно виконувати, беручи до уваги загальну площу об'єкта, де надаються послуги з паркування [22, с. 106].

Незважаючи на брак законодавчо визначеного переліку пільг з місцевих зборів, Державна податкова служба України наполягає на тому, що в декларації має бути графа «Податкова пільга» (лист ДПС від 01.11.2022 р. № 7988/Н/99-00-24-03-03-09). При цьому аргументом слугує п. 3 постанови КМУ від 31.10.2018 р. № 891, де «передбачено вимоги до податкової звітності в частині відображення в ній інформації про суми податкових пільг» [23]. Натомість згідно з нормою п. 1 і п. 2 Порядку № 1233, затвердженого КМУ [24], встановлено обов'язок відображати в звітності інформацію про суми податкових пільг тільки за умови несплати податків і зборів до бюджету у зв'язку з дією відповідних пільг.

Висновки. Однією з найважливіших умов правильної документації є наявність у документі всіх відомостей, що відображають операцію у повній відповідності до дійсності та необхідних для обліку, контролю та прийняття управлінських рішень. Типова форма податкової звітності – це бланк для заповнення конкретними даними. Важливими обов'язковими реквізитами декларацій з місцевих зборів є ті, що потрібні для розрахунку податкового зобов'язання. Заповнюючи їх, суб'єкт господарювання надає контрольному органу достовірні відомості, без яких декларація не буде чинною та мати юридичну доказову силу. Адже по суті надіслана контрольному органу податкова декларація є юридичним доказом узгодженого грошового зобов'язання [1, п. 54.1 ст. 54].

Відсутність або неправильна вказівка будь-якого реквізиту податкової декларації ускладнює використання документа. Незнання або неправильне трактування процедури справляння місцевих зборів, офіційного поняття «податкова пільга», чинного порядку встановлення податкових пільг, призвело до появи у типових формах податкової звітності з місцевих зборів зайвого реквізиту «податкова пільга». Помічено, що дехто вважає якщо типова форма документа, затверджена Міністерством фінансів України, містить реквізит, то його потрібно заповнювати. Оприлюднені ДПС рекомендації щодо заповнення додатку до декларації збору за місця для паркування транспортних засобів спонукають його платників до неправомірного заниження обчисленого за звітний період податкового зобов'язання, тим самим спричиняють зменшення відповідних податкових надходжень в місцевий бюджет на 10 % (якщо брати до уваги тільки законодавчо встановлену частку місць для паркування осіб з інвалідність або тих, хто їх перевозить).

З огляду на вищевикладене, пропонуємо видалити з таблиці додатка до податкової декларації з туристичного збору графи 7–12, з таблиці додатка до податкової декларації збору за місця для паркування транспортних засобів – графи 7–13 через брак інформації для їх заповнення.

Логічним продовженням даного дослідження стане ретельний розгляд ведення

ДПС обліку податкових пільг зі збору за місця для паркування транспортних засобів і туристичного збору на підставі отриманих від суб'єктів господарювання декларацій.

Список використаної літератури

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
2. Про затвердження форм податкових декларацій збору за місця для паркування транспортних засобів та туристичного збору: наказ Міністерства фінансів України від 09.07.2015 р. № 636. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0912-15#Text>
3. Бондаренко Н. М., Ільченко В. В. Податкова звітність: економічна сутність та її класифікація. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 21. С. 639–644.
4. Маліков В., Новіченко Л., Стойка Н. Бухгалтерська звітність: вимоги та складові. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 57. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-86>.
5. Мачак Т. О., Ткаченко О. С., Дубина О. Л. Поняття та порядок складання. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 48. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-20>.
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text>
7. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо приймання та комп'ютерної обробки податкової звітності платників податків в органах ДПС України: наказ Державної податкової служби України від 14.06.2012 р. № 516. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0516837-12#n12>
8. Дзюба О.М. Поняття та суть податкової звітності підприємства. *Соціально-політичні, економічні та гуманітарні виміри європейської інтеграції України* : зб. наук. пр. VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 03 черв. 2020 р.). Вінниця, 2020. Ч. 2. С. 45–55.
9. Сафарова А., Кулинич М., Скорук О., Матвійчук І. Податкова звітність: сутність та порядок складання. *Економічний часопис Волинського національного університету імені Лесі Українки*. 2023. Т. 4. № 36. С. 47–56. DOI <https://doi.org/10.29038/2786-4618-2023-04-47-56>.
10. Коломієць П. В. Податкові пільги як фактор загрози податковій безпеці України в контексті втрат дохідної частини місцевих бюджетів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2022. Т. 2. № 72. С. 65–70. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.72.43>.
11. Осадчук С. Податкові інструменти для розвитку територіальних громад. *Актуальні проблеми державного управління*. 2021. Т. 3. № 84. С. 234–238. <https://doi.org/10.35432/1993-8330appa3842021246478>.
12. Про внесення змін до форми Податкової декларації з туристичного збору: наказ Міністерства фінансів України від 08.05.2019 р. № 186. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0795-19/ed20190813#n15>
13. Про внесення змін до форми Податкової декларації збору за місця для паркування транспортних засобів: наказ Міністерства фінансів України від 21.12.2019 р. № 550. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0213-20/ed20200313#Text>

14. Степанова О. Декларація збору за місця для паркування транспортних засобів у М.Е.Дос. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=YJT8ErgoNa4>
15. Гордієць І. Декларація з туристичного збору: заповнення і подання. *7eminar*. 08.05.2025. URL: <https://7eminar.ua/news/3247-deklaraciya-z-turisticnogo-zboru>
16. Декларація збору за місця для паркування транспортних засобів: заповнення. *7eminar*. 02.04.2025. URL: <https://7eminar.ua/news/2712-podatкова-deklaraciya-zboru-za-miscya-dlya-parkuvannya-transportnih-zasobiv>
17. Онищенко В. Декларація з туристичного збору. *Головбух*. 05.04.2024. URL: <https://buhplatforma.com.ua/article/7758-deklaratsiya-z-turisticnogo-zboru-2020>
18. Онищенко В. Декларація збору за місця для паркування транспортних засобів: зразок. *Головбух*. 18.07.2024. URL: <https://buhplatforma.com.ua/article/17066-deklaratsiya-zboru-za-mistsya-dlya-parkuvannya-transportnikh-zasobiv>
19. Заповнення податкової декларації збору за місця для паркування транспортних засобів. *Департамент оподаткування юридичних осіб ДПС*. URL: <https://tax.gov.ua/data/material/000/559/673205/Parkuvannya.pdf>
20. Приклади заповнення декларацій з туристичного збору та збору за місця для паркування транспортних засобів. *Головне управління ДПС у Дніпропетровській області*. URL: <https://dp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/429622.html>
21. Порядок формування тарифів на послуги з користування майданчиками для платного паркування транспортних засобів: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.03.2010 р. № 258. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/258-2010-%D0%BF#Text>
22. Недоступ К. К. Правове регулювання відносин у сфері справляння місцевих зборів : дис. ... д-ра філос. : 081 Право / НТУ «ДП». Дніпро. 2023. 286 с.
23. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 р. № 1233: Постанова Кабінету Міністрів України від 31.10.2018 р. № 891. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/891-2018-%D0%BF#Text>
24. Порядок обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2010 р. № 1233. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1233-2010-%D0%BF#Text>

Дата надходження статті: 27.01.2025

Дата прийняття статті: 10.02.2025

Дата публікації статті: 20.03.2025